



แม้ว่าบิคมารดาของผู้ป่วยกลุ่มหลังจะแสดงออกว่ามีมากกว่า แต่ก็ เป็นความแตกต่างเพียงเล็กน้อย ซึ่งหัวใจของปัญหาไม่ว่าจะหยุดยั้งแค่นี้ ควรจะพิจารณาเลยไปว่าความตั้งใจที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยในคานต่าง ๆ นั้น เป็นอย่างไรประการหนึ่ง ซึ่งอีกประการหนึ่งก็คือการแสดงผลออกที่ผลักดันผู้ป่วยออกพ้นจากคานนั้น เป็นอย่างไร

สำหรับกรณีแรกผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าบิคมารดาของผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มมีบทบาทเด่นชัดมากกว่าบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย กล่าวคือความตั้งใจที่แสดงออกว่าจะช่วยเหลือผู้ป่วยของบิคมารดาในผู้ป่วยกลุ่มหลังมีแนวโน้มสูงกว่าบิคมารดาของผู้ป่วยกลุ่มแรก

ส่วนกรณีหลัง ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการลงความเห็นวามเห็นวามรังเกียจโกรธผู้ป่วยหรือไม่นั้นบิคมารดาและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยกลุ่มหลัง แสดงออกว่ามีน้อยกว่าบิคมารดาและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยกลุ่มแรก

กล่าวโดยสรุป

ลักษณะของครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มแรกและกลุ่มหลังนั้นมีโครงสร้างต่างกัน กล่าวคือ ครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มหลังมีโครงสร้างมั่นคงกว่า ครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มแรกเมื่อพิจารณาถึงบุคคลในครอบครัวของผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มนั้น บิคมารดาของผู้ป่วยกลุ่มหลังมีอายุมากกว่า มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดดีกว่า มีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยมากกว่า และมีทัศนคติต่อผู้ป่วยดีกว่า กล่าวคือมีความตั้งใจช่วยเหลือผู้ป่วยมากกว่า ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าบุคคลในครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มหลังจะเป็นหลักยึดให้กับผู้ป่วยได้ดีกว่านั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยข้างต้นพบว่าตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนยังไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจอะไรลงไปได้อย่างแน่ชัด หากจะมีการเพิ่มจำนวนขนาดของข้อมูลมากกว่านี้ ก็จะทำให้ผลวิจัยที่ได้สามารถสรุปผลได้อย่างกว้างขวางและแน่นอนยิ่งขึ้น